

בש"פ 4894/16 - יאיר מהרט נגד משטרת ישראל - שלוחת תביעות לכיש

בבית המשפט העליון

בש"פ 4894/16

כבוד השופט ע' פוגלמן
יאיר מהרט

לפני:
המבקש:

נ ג ד

משטרת ישראל - שלוחת תביעות לכיש

המשיבה:

בקשת רשות לערער על החלטת בית המשפט המחוזי
בבאר שבע (כב' השופט נ' זלוצ'ובר) בעמ"ת
16.6.2016 36522-06-16

עו"ד אייל אבולפיה

בשם המבקש:

החלטה

הבקשה שלפניי, שהוגשה כערר אך היא למעשה בקשת רשות לערער, נסובה על החלטת בית המשפט המחוזי לקבוע דיון בערר שהגיש המבקש ליום 19.6.2016 ולא קודם לכן.

נגד המבקש הוגש כתב אישום המייחס לו עבירות של איומים; תקיפה סתם; היזק לרכוש במזיד; ואי נקיטת צעדי זהירות בחיה. כל זאת בגין קטטה שבה היה מעורב ובה תקף את אחיו. יחד עם הגשת כתב האישום התבקש מעצרו של המבקש עד לתום ההליכים נגדו. היום התקיים דיון בבקשה בבית משפט השלום באשקלון, שבמהלכו הסכימה באת כוח המשיב לקיומן של ראיות לכאורה אך עתרה לשחרורו לחלופת מעצר. בתום הדיון קבע בית משפט (כב' השופט א' דהאן) כי "בהינתן קיומן של תשתית ראייתית ועילת מעצר ובהסכמת הצדדים, הריני מורה בזאת על מעצרו של המשיב

עד החלטה אחרת". התיק נדחה לעיון ולמתן החלטה ליום 19.6.2016 בשעה 11:00.

המבקש ערר לבית המשפט המחוזי בבאר שבע על ההחלטה לעוצרו עד להחלטה אחרת, וטען בין היתר כי הסכמתו הייתה אך לקיומן של ראיות לכאורה ולא להארכת מעצר. עוד נטען כי לא היה מקום להותירו במעצר משך שלושה ימים לשם מתן החלטה שעה שישנה הסכמה על קיומן של ראיות לכאורה. היום קבע בית המשפט המחוזי (כב' השופט נ' זלוצ'ובר) את הערר לדיון ביום 19.6.2016 בשעה 09:00.

על החלטה זו הבקשה שלפניי. לטענת המבקש, דיון בערר ביום 19.6.2016 – באותו מועד שבו מתעתד בית משפט השלום ליתן החלטתו – מאיין את הערר שהוגש. בנסיבות אלו היה על בית המשפט לדון בערר עוד היום.

דין הבקשה להידחות. כידוע, על החלטת בית משפט מחוזי בערר שעניינו מעצר לא מוקנה ערר בזכות, אלא יש לפנות בבקשת רשות לערור לבית משפט זה. בקשה כאמור מוכרעת לפי אמת מידה מצמצמת הדומה במהותה לזו שהותוותה בעניין חניון חיפה (ר"ע 103/82 חניון חיפה בע"מ נ' מצת אור (הדר חיפה) בע"מ, פ"ד לו(3) 123 (1982)), כלומר – רשות תוענק במקרים שבהם עולה שאלה משפטית עקרונית החורגת מהעניין הקונקרטי. בצד זאת, לעיתים ניתן יהיה לסטות מאמת מידה זו ולהעניק רשות לערור אף בהעדר שאלה עקרונית, וזאת כאשר מתקיימות נסיבות חריגות המצדיקות זאת ובפרט כאשר קמה פגיעה בלתי מידתית בזכות לחירות (ראו למשל בש"פ 6119/14 שרקי נ' מדינת ישראל, פסקה 6 (16.9.2014)). איני סבור כי עניינו של המבקש עונה על אמת המידה האמורה. יחד עם זאת, יש ממש בטרוריית המבקש שלפיה המועד שנקבע לשמיעת הערר מיתר אותו במידה רבה. לפיכך יהא רשאי המבקש לפנות לבית המשפט המחוזי בבקשה להקדמת הדיון ללא דיחוי, והנחתי היא כי בית המשפט המחוזי ישקול לקבוע מועד דיון שלא מיתר את הדיון בערר.

בכפוף לאמור – הבקשה נדחית.

ניתנה היום, י' בסיון התשע"ו (16.6.2016).

ש ו פ ט